

[Mejdahl]

bedre, end den bliver udnyttet, både privatøkonomisk og samfundsøkonomisk.

Der er også det menneskelige aspekt i sagen. Nogle kan måske få en lysere hverdag ved at kunne bo i sommerhuset en større del af året, end den nugældende lov om sommerhuse og camping giver mulighed for. Derfor hilser jeg miljøministerens initiativ og positive holdning velkommen – initiativet til at få behovet og konsekvenserne belyst gennem en arbejdsgruppe i Planstyrelsens regi. Jeg håber på en hurtig reaktion.

Jeg vil allerede nu tilkendegive, at kommunerne efter Venstres opfattelse, når der på et tidspunkt skal ske en ændring i de gældende bestemmelser på området, skal have en afgørende indflydelse på lovens administration. Det hele kan måske løses ved, at man ændrer § 7 a, stk. 2, i lov om sommerhuse og camping, så kommunalbestyrelsen ikke kun i særlige tilfælde kan give lov til overnatning og ophold, men at kommunalbestyrelsen kort og godt kan give lov.

Selv om jeg afviser forslaget, som det er udformet, gør jeg det på en positiv måde, forstået sådan, at vi vil være med til at se på problemet for at finde en hensigtsmæssig løsning. Og kan vi nå det i indeværende samling, medvirker vi gerne til det.

Marianne Jelved (RV):

Det lyder til at blive en spændende debat. Jeg har i aviserne læst Venstres og De Konservatives tanker om at lukke op for pensionister i sommerhusområderne, og nu har jeg også hørt det fra Folketingets talerstol. Jeg er meget overrasket over at høre hr. Mejdahl med borgmestererfaringer udtale sig på den måde, som det skete her fra talerstolen.

Jeg må bekende, at jeg står med begge ben plantet i min kommunalpolitiske hverdag netop i disse problemer, og jeg kan oplyse Folketinget om, hvad der vil ske, hvis man lukker op for pensionister og siger: Værsgo at benytte jeres sommerhuse!

Hvad vil der ske i kommunerne? Jeg vil nævne ikke den, jeg bor i, men den, hvor jeg har sommerhus, og hvor jeg gerne vil bo, når jeg bliver pensionist. Der er 11.000 indbyggere og 20.000 sommerhuse. Man kan prøve at forestille sig, hvilke ældreomsorgsudgifter der ville blive i en sådan kommune, hvis man gjorde det,

der er blevet foreslået. Nu er det ikke lige det, der er til behandling nu, men jeg synes, at de ord, der blev sagt, gav stof til eftertanke.

Fremskridtspartiets forslag synes jeg egentlig ikke burde være et selvstændigt forslag; det hører ind under sommerhuslovgivningen, som blev revideret i 1983. Den lov giver fortsat mange problemer for kommuner og for familier – og det vidste Folketinget udmærket, da vi reviderede den lov – fordi der ikke er sammenhæng mellem folkeregisterloven, bistandsloven og sommerhusloven. Så var der den åbning, som miljøministeren også har været inde på – og jeg lyttede meget opmærksomt til det, der blev sagt – ved revisionen, at dispensationskompetencen nu lå hos kommunalbestyrelsen.

Jamen så er den måde, som denne dispensationskompetence bliver anvendt på, nok forskellig. I hvert fald er der jo stadig væk ankelighed, og det vil sige, at alle de dispensationer, som kommunalbestyrelserne giver – eller i hvert fald dem, jeg kender til – bliver anket. Og så er det meget vanskeligt at se, hvor kompetencen reelt ligger.

Jeg vil være meget åben over for at løse dette problem – også det, der har været sagt om pensionisterne – ved at overveje en ændring af § 7 a, stk. 2, hvor der står, at kommunen giver dispensationerne. Men det må være kommunen, der skal vurdere, hvilken kapacitet den har. Derfor skal man passe på ikke at sige, at alle pensionisterne kan få dispensation, for det giver nogle andre problemer, at man foregøgl dem det. Men betingelsen er selvfølgelig, at man bevarer det rekreative område som rekreativt område. Men det er ikke nemme diskussioner, vi skal igennem for at finde en løsning på dette problem, som også Det Radikale Venstre synes det er meget vigtigt at få løst.

Pia Dahl (FP):

Hvis jeg skal være helt ærlig – og det skal man jo – vil jeg sige, at det for mig faktisk er en komplet gåde, at Folketinget ikke for længst har vedtaget dette udmærkede forslag, som vi i Fremskridtspartiet har fremsat jævnligt i de seneste snart otte år.

For mig og for Fremskridtspartiet er det en selvfølge, at man frit kan benytte og disponere over det, som man ejer. Det skulle vel være en helt naturlig ting, og jeg vil tillade mig at gå ud fra, at langt den største del af befolkningen også mener det.